

Ommelandgedicht

hakken in een Ommeland
is hakken op het bot:
niet de huid, niet het vlees
wordt geopend en verminkt

de bijl gaat door de wortels
van de dromen: zie mij,
een ouderling, weer op weg
onder bomen, langs een rietkraag

nacht na nacht, dageraad na
dageraad komen de wilgen
met hun kreupele vingers:
ze dragen karekiet en pieper,
een zanger van amper een ons

bijlen hakken in ons,
bulldozers vlakken onze dromen
uit tot een vlakte overblijft:
dode ogen van beton, oogkas van staal

schrik je daar niet wakker van,
burgervader, mijnheer de schepen
die schepen varen laat in een dure droom?

zo koen is Coens, dappere Galliër,
en aandeelhouders zakken al
voldaan onder tafel, kleine
zak maar zware beurs

hakken in een Ommeland
is een volk ontwortelen,
Bohemers maken van bewoners
en bezoekers zoeken vergeefs:

zie je boer en betonboer al
klinken aan dezelfde tafel
terwijl in neonlicht en rode
schemer de hoeren dansen?

Staf De Wilde